

Jeg har benyttet lejligheden til at kigge lidt på den amerikanske ordning, og jeg synes jo, det ville være fint, hvis Danmark kom på niveau med USA's FOIA, »Freedom of Information Act«, som er et fantastisk system. Det er jo et system, hvor man har tingene koblet sammen og kan sige: Kan vi ikke åbne lige nu, så kan vi om 5 år.

Det kan da godt være, at der er streget gebømmert i de dokumenter, der kommer, men jeg ved fra folk, jeg har samarbejdet med, at selv dokumenter med mange udstregninger er jo også ret indstregede og ganske informative, og der er meget klare regler for, hvad der må streges. Og sagen kan indankes, og det er en sag, som bliver nøje undersøgt, og der er en masse domme for det, og der bliver fulgt meget nøje med i det.

Hvert eneste ministerium eller agentur, der er omfattet af FOIA, har så ansat folk, der ikke beskæftiger sig med andet end at sikre den amerikanske offentligheds freedom of information.

Det er et dyrt system. Men man har altså åbenbart sagt i USA, at det er så vigtigt, at det vil man gerne ofre penge på, og jeg synes faktisk, at vi skulle gøre noget tilsvarende i Danmark og bestræbe os på at få et system, som er lige så flot som det amerikanske.

Selvfølgelig er der også politisk magtmisbrug i det amerikanske system. Der er ingen af os, der tror, at det pludselig er engle og nonner, der har overtaget den amerikanske administration, og det kan man heller ikke bestemme i en lov; det kan man måske lidt igennem valg, hvis man er dygtig. Men alligevel er det sådan, at det amerikanske system er et, vi bør efterligne.

Og så vil jeg endelig sige til allersidst, at der jo altså er kommet henvendelser fra lokalarkiverne, som stadig væk er bange for, at der ikke rigtig er opmærksomhed nok omkring dem, at de ikke rigtig er fine nok endnu til at få penge og beskyttelse, som de bør have. Også det synes jeg vi skal kigge på.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil egentlig gerne benytte lejligheden til at sige tak, fordi fru Auken nævner lokalarkiverne. Jeg tror, det er vigtigt, at vi husker det hele vejen igennem i vores debat om det.

Så ville jeg også gerne minde om eller notere mig, at de tre foregående ordførere, altså både hr. Rechendorff og hr. Haarder og nu senest fru

Auken, faktisk har været inde på det, som jeg kaldte screeningen.

Og det er så det gode danske ord, der står i lovforslaget indtil flere gange, og det er faktisk lykkedes at finde nogle andre ord og nogle andre forklaringer på det, men det er jo i virkeligheden det, der er det allervigtigste: at der kan ske screening før de 30 år, og at der også kan ske en screening på – om jeg så må sige – allerede klausulerede og beskyttede papirer for at se efter, om den klausulering nu er til at fjerne. Det synes jeg er udmærket.

Og da jeg nu er heroppe, må jeg så også sige, at jeg kan egentlig godt forstå, at man med det der med år 2000 siger, at man accepterer og siger god for revisionsbestemmelsen, men det er jo for så vidt relevant nok at sige: Jamen skal vi allerede nu bestemme, hvad vi så skal revidere til? Men det er jo et godt signal, og det kan jo også være et svar til hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jeg vil gerne kvittere for, at det bliver understreget fra den socialdemokratiske ordførers side, at det er det, der er hensigten. Når jeg tøver, så skyldes det, at jeg her forleden dag sad og genlæste Erik Ninn-Hansens hjertegribende forord til offentlighedsloven. Hjertegribende.

Og når man så ved, hvordan ikke bare Erik Ninn-Hansens parti, men også Socialdemokratiet, efter at det er kommet til magten, har reageret, når vi skulle have det her forslag om postlister, som skal til, for at man kan leve op til Erik Ninn-Hansens vidunderlige indlæg – at man så har afvist det sådan, at selv De Radikale har stået og ikke kunnet mumle sig fri af situationen – så vil jeg altså godt lige have, at vi den her gang også fører den her første behandling af offentlighedsloven videre til tredje behandling.

Dér skal vi få lov til at stemme om det. Der skal vi så se, hvad der skal til, når vi skal trykke på knapperne, men jeg vil godt lige have den der forsikring om, at det også gælder, når vi går fra de skønne ord til det faktiske – lidt presserende – ønske om at få lov til at kigge i papirerne.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg lagde mærke til, at hr. Qvist Jørgensen kommenterede fru Aukens indlæg med hensyn til 25-års-fristen. Jeg håber, at fru Aukens indlæg ikke skulle forstås således, at man fra SF's side